

Ні на що не нарікай з печаллю.
Рідне і кохане — все мине.
Все прийми — буттєве й неземне.
Те, що заховалося за даллю,
Не поверне більше, не верне
Ні на шепіт стишеного болю,
Ні на крик розгойданої мсти —
Полюби неспокій самоти
З запахом міцного каніфолю.
Та в щедротне дивовижних днях
Голубінь розмріяного поля
Нам доносить розбуяла воля
В часових і тембрах і тонах.